

til i visse Tilfælde at tilveiebringe et rigtigt Udtryk af Majoritetens virkelige Mening og Villie.

Barfod: Jeg gaaer ud fra den Forudsætning, at det i dette Dieblit er temmelig ligegyldigt, om jeg forleden udtalte mig mere eller mindre rigtigt, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa at besvare den Kritik af mine Ord forleden Dag, som den meget ærede Landsthingsmand, Rigsdagens Aldersformand (Dr. Sted), for et Dieblit siden fremførte. Dog kan jeg ikke lade sidde paa mig, at jeg skulde have sagt, at jeg troede om ham, at han havde følt sig besværet ved en Mening, der var udtalt om ham. Jeg har ikke senere læst mit Foredrag i Rigsdagstidenden og kan derfor ikke med Bestemthed sige, hvad jeg virkelig sagde, men Meningen af hvad jeg sagde — og jeg troer ogsaa, jeg sagde det, — var, at mindre stærke Charakterer end den ærede Landsthingsmand og Bergelius vilde kunne finde sig besværede ved Saadant. Naar det synes, som om en æret Folkethingsmand fra Randers Amt (Wallentin) meente, at Sandheden kom bedst frem, naar den Mand, der skulde afgive sin Stemme, søgte, at han var ene med Gud og sin Samvittighed, saa svarer jeg dertil, at det er min Overbeviisning, at Den, som i noget somhelst Dieblit kunde ønske at være ene med Gud og sin Samvittighed, han vil ogsaa vide at have Gud og sin Samvittighed for sig i den største Forsamling og ved den offentlige Afstemning. Naar en æret Landsthingsmand, som sidder lige foran mig — jeg veed ikke at betegne ham nærmere, end ved, at han er den sidst valgte fra Fyens Stift — (Mau), synes at sige, at i Sandhedens Interesse skal man sørge for, at den Enkelte, som afgiver sin Stemme, kan afgive den med den Bevidsthed, at han ikke siden vil blive Gjenstand for Partifølgelse, naar han troer, at det er det, der skal støtte Sandheden i Afstemningen, saa siger jeg, at jeg skulde mene, at der er Noget dog ligesaagodt støtter Afstemningens Sandhed, og det er den Bevidsthed, som Enhver af os der vistnok tager med sig, den Bevidsthed, at for vor Afstemning og for hele vor Færd paa Rigsdagen staae vi Samtid og Eftertid til Regnskab, at vi, naar vi ikke kunne skjule os

bag Kugleafstemningens Gemmelighed, maae styrke os ved den Overbeviisning, at vor Afstemning vil blive indstævnet for Historiens Offentlighed. Jeg skal ikke forhale disse Forhandlinger synderligt længere; thi jeg for mit Vedkommende troer, hvad enten vi vedtage, at Kugleafstemning kan finde Sted eller ikke, at den meget sjeldent vil finde Sted, ja maafee aldrig; men jeg skal tillade mig blot ganske korteligt, at gjøre opmærksom paa et eneste historisk Factum. Ludvig den 16de gif paa Skafottet for en eneste Stemmes Skyld; skal Ludvig den 16de paa Skafottet, saa skal baade denne Stemme og alle de andre Stemmer, — hvad enten det nu er, det staaer saaledes for mig, en Gainsgjerning eller ikke, — frem for Offentligheden.

Tillisch: Da jeg agter at stemme for Bibeholdelse af Afstemning med Kugler, saa vil jeg herved tillade mig udtrykkeligt at bemærke, at jeg gjør det, hverken for at staae Noget Leilighed til at fryde i Skjul eller for at styrke de svage Aander; thi det er mig aldeles ligegyldigt, men jeg gjør det for at bibeholde en Maade, hvorpaa der under særdeles vigtige Omstændigheder kan sikres, at man faaer et virkelig sandt Udtryk af Forsamlingens Mening. Jeg troer, at, jo vigtigere Sagen er, desto vigtigere er det at faae Forsamlingens sande, virkelige Mening at vide, og jeg har ved en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) anseet det for at kunne være af højeste Vigtighed netop i den Sag, som nærmest foreligger, at have et saadant Middel i Baghaanden. Dersom jeg forstod ham rigtigt, saa meente han, hvad ogsaa jeg mener, at der i denne Forsamling Ingen er, som nærer mindste Tvivl om, at vi jo bør stemme for det Forslag, som Regjeringen har forelagt; men han meente tillige, at der kunde være Nogle, der vilde stemme mod den Maade, hvorpaa Arrangementet er steet, saaledes at det vel ikke skulde have Udseende af, at det var en Stemmegivning mod den Mand, der agtes valgt, men at man derimod ved denne Stemmegivning imod Maaden, hvorpaa Sagen er ordnet, skulde have til Hensigt at styrke Ministeriet. Dersom der skulde være Noget,